

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget.

N°. 25.

Ottende Møde.

Loverdagen den 9de Februar.

(Fortf.)

Jagd (fortf.) Men dermed er det ingenlunde sagt, at den hemmelige Afstemning ei undtagelsesviis skulde være ønskelig og nødvendig, eller at den offentlige Afstemning under alle mødende Tilfælde skulde have hiin gavnlige Indflydelse paa Forhandlingernes Udfald. Der kunne indtræde Forhold, da andre Indflydelser kunne gjøre sig gjældende, Indflydelser, der, om de ogsaa udspringe fra en smudsigere Grund end hine, dog udøve en mægtigere og mere øieblikkelig Indvirkning paa Gemytterne. Der gives Tidspunkter i ethvert Lands Historie, da Folketstemningen kan antage en saa oplyst Charakteer, at den gjør sin Indflydelse gjældende paa ethvert politisk Parti — ogsaa i de lovgivende Forsamlinger. Den gjør denne Indflydelse gjældende igjennem den larmende Hob udenfor, og igjennem denne Hobs Organ inde i selve Forsamlingen. Er den ophidsede Folketstemning velbegrunder, da ville Rigsdagens Mænd ei nægte den Tyskest, hvad enten de afstemme hemmeligt eller offentligt; men er den ubegrunder og kun hidkaldt ved øieblikkelige Forviklinger eller kunstiger Midler, da ville vistnok en Deel af Forsamlingens Medlemmer ogsaa ved offentlig Afstemning, handle efter Pligt og Overbeviisning; men der vil altid være idetmindste en Minoritet, som ei har Selvstændighed nok til at trodse denne ophidsede Stemning, og det er netop denne Minoritet, der under en offentlig Afstemning, kastes til Hoire eller Venstre, i Almindelighed afgjør, paa hvilken Side af Forsamlingen Majoritetens Ret skal bestinde sig. Der gives andre tilbørlige Spørgsmaal, s. Ex. Valget af en Thronfølger o. s. v., hvor en lignende Indflydelse i lige saa høi Grad kunde gjøre sig gjældende; ogsaa der finder fornævnte Bemærkning Anvendelse. Forudsættende Muligheden

af et saadant Tilfælde og at Størstedelen af Folkethingets Medlemmer da ville staae deelte i to Partier, medens en anden Deel af uselvstændige vækkende Charakterer vil ved den offentlige Afstemning kaste Majoriteten over paa det Parti, som repræsenterer den herskende Indflydelse, da maa jeg ansee det for vigtigt, at den mindre, men selvstændige Deel af Forsamlingen kan fordre hemmelig Afstemning, for at Thingets samtlige Medlemmer kunne frelgjøre sig for al ydre Paavirkning og stemme efter Overbeviisning. For at opnaae dette, tør der ei udfordres en ved navnlig Afstemning tilveiebragt Majoritets-Beslutning; thi de uselvstændige Stemmegivere vove ligesaa lidt ved Afstemningsspørgsmaalets som ved selve Sagens offentlige Afgjørelse at trodse hine Hensyn.

Disse eller lignende Tilfælde ere imidlertid de eneste, hvori jeg kan ansee Kugleafstemning for rigtig og tilladelig, og, idet jeg indrømmer, at Paragraphen med den af mig foreslaaede Forandring lægger en Myndighed i Minoritetens Haand, som denne kunde misbruge til at forvanske Forhandlingernes offentlige og folkelige Charakteer, saa ligger heri, at Antagelsen af mit Forslag er et Tillids-Votum til Minoriteten. Men et saadant Tillidsvotum haaber jeg, at Forsamlingen uden Vengstelse kan afgive: thi Minoriteten vil vist ikke fornærme den Forsamling, hvortil den selv hører, med den uværdige Mistanke, som ligger i Fordringen af Kugleafstemning, naar ikke saadanne overordentlige Omstændigheder ere tilstede. I sidste Rigsforsamling har Minoriteten idetmindste ei misbrugt denne Ret, og Opretholden af Kugleafstemning i andre constitutionelle Stater synes at antyde, at man ei heller der har havt Grund til at beklage sig over denne Afstemningsmaades Tilladelighed; men skulde Minoriteten alligevel fremtidig misbruge den viste Tillid, da har Forsamlingen jo stedsse Ret til igjennem